

Cesta zamyšlení - Matka Tereza

(duchovní program spolča: workroom in Machhouse – 19.6.2004)

Úvod:

Slova dobré matky se nekladou na lékárnické váhy. Právě porozumění nám poskytují vděčnost a uznání; její slova tak získávají vlastní hodnotu. Po matčině smrti si pak rádi připomínáme to, co často říkala, co jsme snad často i přeslechli a co zanechalo stopu v našem srdci. Projděme tuto cestu radami Matky Terezy, která se cvičit v pokoře. Radami, při nichž si člověk mimoděk pomyslí: Ano, taková byla. Jsou to slova ženy, která více než ústy hovořila svými činy, svými rukama a očima. Zkrátka slova, z nichž k nám promlouvá naplněný, statečný a odhodlaný život.

1. rada

Mluvit o sobě co nejméně.

(Kilgore Trout kdysi napsal povídku, která byla dialogem mezi dvěma kvasinkami. Pojíдалy cukr, dusily se ve vlastních výkalech a diskutovaly při tom o smyslu života. Vzhledem k jejich omezené inteligenci jim nikdy nepřišlo na mysl, že vlastně vyrábějí šampaňské.)

Láska je především tiché naslouchání. Milovat znamená nazírat. (A. De Saint-Exupéry)

2. rada

Nezabývat se sám sebou.

Láska nesmí zůstat pohřbena v hloubi srdce. Neboť nikdo nerozsvítí lampu, aby ji postavil pod nádobu, nýbrž postaví ji tak, aby svítila v domě. (Matka Tereza)

3. rada

Nechtít řídit záležitosti druhých.

Jestliže je člověk smělý, aniž by byl soucitný,
je-li velkodušný, aniž by byl zároveň skromný,
jestliže chce vésti, aniž by předtím sloužil,
pak je jen ubožákem, provokujícím smrt.
(Lao-C‘)

Neplet' si lásku s vlastnickým šílením; z něho pochází to nejhorší trápení. *(Skutečná láska začíná tam, kde oplátkou nic nečekáš. A je-li k tomu, aby se člověk naučil milovat lidi, tak důležitá modlitba, pak právě proto, že na ni není odpovídáno.)* (A. De Saint-Exupéry - Citadela)

4. rada

Vyhýbat se zvláštnostem.

Nehledejme to, co je mimořádné. Záleží na tom, že dáváme sami sebe. Důležitá je láska, s níž něco děláme. Naše sestry dělají malé věci: pomáhají dětem, navštěvují osamělé, nemocné, nuzné. Když mi někdo říká, že naše sestry vykonávají jen obyčejné práce, odpovídám, že i kdyby pomohly jen jednomu jedinému člověku, udělaly by už dost. Ježíš by byl ochoten zemřít i pro jediného člověka. Buďme věrní v malých věcech, neboť v tom tkví naše síla. Pro Boha není nic malé. (Matka Tereza)

5. rada

Přijímat opačné názory radostně.

Tady je ten zkušební kámen! Když má nacista v úctě výlučně jen toho, kdo se mu podobá, má úctu zase jen k sobě samému. Odmítá tvůrčí rozpory, ničí každou naději na vzestup a nastoluje na tisíc let místo člověka robota z mraveniště...

... Snažíme se nastolit úctu k člověku. Proč bychom se měli nenávidět uvnitř jednoho jediného tábora? Žádný z nás nemá monopol na čistotu úmyslů. Mohu popírat ve jménu své cesty cestu, kterou si zvolil jiný. Mohu kritizovat jeho rozumové pochody. Rozumové pochody jsou vratké. Ale musím respektovat toho člověka v úrovni Ducha, plahočí-li se k stejné hvězdě... (A. De Saint-Exupéry – Dopis rukojmímu)

6. rada

Nevšímat si chyb druhých.

Na nehostinné a skalnaté poušti žili dva poustevníci. Bydleli blízko sebe v jeskyních, které měly vchody naproti sobě.

Po létech modliteb a náročného odříkání jeden z nich dospěl k přesvědčení, že dosáhl dokonalosti. Ten druhý byl stejně zbožný, ale také vldný a přátelský. Zastavoval se na kus řeči s poutníky, kteří tudy občas procházeli, utěšoval a hostil ty, kdo se ztratili nebo byli na útěku. „Jenom ztrácí čas, který by měl věnovat rozjímání a modlitbě.“ myslel si první poustevník. S častými, nicméně drobnými pochybeními toho druhého prostě nemohl souhlasit.

Aby mu nějak viditelně naznačil, kolik mu ještě schází do svatosti, rozhodl se, že k vchodu své jeskyně položí kámen pokaždé, když ten druhý něco zanedbá.

Za několik měsíců před jeho jeskyní stála vysoká šedá kamenná zeď. A on zůstal zazděný uvnitř.

Někdy ve svém srdci stavíme zdi z maličkých kamínků nevole, zlosti, mlčení, nevyřešených problémů a zachmuřenosti. Naším nejdůležitějším úkolem je zabránit tomu, aby kolem našeho srdce stála zeď. A především se musíme snažit, abychom se nestali „dalším kamenem“ ve zdi někoho jiného.

7. rada

Přijímat urážky a bezpráví.

Pokora srdce nežádá, aby ses pokořoval, nýbrž aby ses otevřel. Právě ona je klíčem ke smně. Teprve potom můžeš dávat a přijímat. A tato dvě slova pro jednu jedinou cestu neumím od sebe odlišit. Pokora není podřízenost vůči lidem, ale vůči Bohu. Tak jako není kámen podřízen kamenům, ale chrámu. (A. De Saint-Exupéry – Citadela)

8. rada

Netoužit po obdivu a chvále.

Trní. Vyrostlo na úbočí hory a radovalo se ze slunce a svěžího vánku. Zpočátku sice bylo malou, křehkou rostlinkou, ale pak se jeho větvičky začaly splétat a obrostly protivnými, ostrými trny. Neměli ho rádi ani ptáci, ani ovce, kterým nechtíc vytrhávalo chomáčky vlny, jakmile se o ně jen otřely. Vyhýbaly se mu dokonce i kozy, které nejsou vybíravé a snědly by i kamení.

Ostatní keře a stromy vystavovaly na odív květy, některé dokonce i plody. Ale ubohé trní neslo jen a jen ostny.

Podvečerní vítr mu donášel výsměch okolních rostlin.

Ale když chtěl Bůh promluvit k Mojžíšovi, zvolil si právě pichlavý keř na úbočí hory.

A trní se stalo Božím trnem, který zářil víc než slunce a oslňoval víc, než kdyby byl místo ostnů poset drahokamy.

9. rada

Být radostný a milý, i když nás někdo pokouší.

Velký pes se zatoulal do místnosti plné zrcadel.

Náhle kolem sebe uviděl celou smečku psů. Zlobně zavrčel a vycenil zuby. Všichni psi okolo samozřejmě udělali totéž.

Pes chvíli zmateně uskakoval před útočníky, a když viděl, že dělají totéž, rozzuřeně zaštěkal a skočil po jednom z „útočníků“.

Po strašném nárazu do zrcadla padl na zem omráčený a zakrvácený.

Kdyby byl jen jednou přátelsky zavrtěl ocasem, všichni psi v zrcadlech by pozdrav opětovali a jejich setkání by bylo radostné.

Pokaždé se setkáváme s tím, co očekáváme. Lidé jsou takoví, jaké je vidíme.

10. rada

Nikdy si nezakládat na své důstojnosti.

Pane, když mám hlad, pošli mi někoho, kdo potřebuje jídlo;

když mám žízeň, pošli mi někoho, kdo potřebuje vodu;

když je mi zima, pošli mi někoho, kdo potřebuje zahřát;

když mám trápení, pošli mi někoho, kdo potřebuje utěšit;

když mě tíží kříž, dej, ať se mohu podělit o kříž někoho jiného;

když jsem chudý, doved' mě k někomu, kdo je v nouzi;

kdy nemám čas, pošli mi někoho, kdo právě potřebuje pomoc;

když se cítím na kolenou, pošli mi někoho, kdo potřebuje pochopení;

když bych si přál, aby se o mě někdo staral, pošli mi někoho, o koho bych mohl pečovat;

když myslím na sebe, obrať mé myšlenky k ostatním.

Litanie k Duchu Svatému:

Sláva Otci i Synu i Duchu svatému,
jako byla na počátku i nyní i vždycky a na věky věků.
Amen.

Sestup na nás Duchu svatý a utvoř si v našich srdcích příbytek.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž jsi s Otcem i Synem uctíván, nauč nás žít ve stálé přítomnosti Boží.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž sídlíš v srdci Božího Syna, nauč nás poznávat tě a milovat.

Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás žít v odevzdanosti a nezdolné důvěře v Boha.

Budiž veleben!

Duchu svatý, zapal v našich srdcích oheň své lásky.

Budiž veleben!

Duchu svatý, tajemná holubice, nauč nás chápat Písmo svaté.

Budiž veleben!

Duchu svatý, nauč nás správně se modlit.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž mluvíš ústy proroků, nauč nás žít v pokoji a míru duše.

Budiž veleben!

Duchu svatý, ohnisko láskou planoucí, nauč nás žít moudře a trpělivě.

Budiž veleben!

Duchu svatý, všemi dary vládnoucí, nauč nás žít v pokoře a skromnosti.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož pokladnice přetékaají, nauč nás chápat cenu utrpení.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož pokladnice jsou bezedné, nauč nás správně využívat drahocenný čas.

Budiž veleben!

Duchu svatý, z jehož pokladů neubývá, chraň nás veškeré nelásky a pýchy.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jehož bohatství nikdo nespočítá, nauč nás čelit zbytečným myšlenkám a představám.

Budiž veleben!

Duchu svatý, dárce darů přemnohých, nauč nás vyhnout se planým činností a marným řečem.

Budiž veleben!

Duchu svatý, z jehož plnosti jsme všichni obdrželi, nauč nás mlčet i co máme mluvit v pravý čas.

Budiž veleben!

Duchu svatý, láska věčná, nauč nás, abychom dávali dobrý příklad.

Budiž veleben!

Duchu svatý, dobroto neskonálá, dej nám vytrvalost v dobrém.

Budiž veleben!

Duchu svatý, sladký utěšiteli, nauč nás správně jednat s lidmi.

Budiž veleben!

Duchu svatý, milý duší příteli, nauč nás nikoho neposuzovat a křivdy zapomínat.

Budiž veleben!

Duchu svatý, světlo duší blažících, nauč nás vidět potřeby druhých, abychom nezanedbávali dobré skutky.

Budiž veleben!

Duchu svatý, otče ubohých, osvěćuj nás v čem chybujeme.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž konáš v duších zázraky, veď nás bdělostí k dokonalosti.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jemuž není nic tajno, nauč nás unikat osidlům ďáblovým.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž znáš budoucnost vesmíru, pomoz nám, abychom se vymanili z područí těla, světa a ďábla.

Budiž veleben!

Duchu svatý, jenž znáš i budoucnost naši, svěřujeme do Tvé ochrany a péče i svoje rodiny, přátele, dobrodince a všechen lid.

Budiž veleben!

Duchu svatý, ved' nás svým světlem, naplňuj nás svou útěchou, a uč nás žít ke slávě Boží, skrze Krista, našeho Pána.

Amen.